

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 83 (2499). ВІСНОК, 11 ЛИПНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

СЕРЦЕМ СПРИЙНЯЛИ— ДІЛОМ ВІДПОВІМО!

Вивчаючи матеріали липневого Пленуму ЦК КПРС, мимозолі захоплюєшся: яка велична перспектива відкривається для дальшого розвитку однієї з найважливіших галузей народного господарства, які чіткі завдання накреслено перед кожним, хто причетний до вирощування хліба, збільшення виробництва продукції тваринництва, хто покликаний словом і ділом сприяти піднесенню сільського господарства на новий якісний ступінь. Мабуть, найперше, що гордістю пройматиме наше серце, — це батьківська турбота партії і уряду про зміцнення економіки колгоспів та радгоспів. Адже навіть ми, молоді, уже стали свідками різкого збільшення капіталовкладень у сільськогосподарське виробництво. Його частка в загальних обсягах капіталовкладень за десять з лишком років зросла на сім процентів! За цією цифрою — тисячі й тисячі потужних тракторів і комбайнів, всезростаючі поставки мінеральних добрив, засобів захисту рослин, нові тваринницькі комплекси, школи і дитячі садки, прекрасні сільські вулиці — все, що в кінцевому підсумку веде до забезпечення всебічного, надійного постачання країни продовольства з сировини, зближує матеріальні та культурно-побутові умови життя міста і села.

Неухильно виконуючи програму дальшого розвитку сільського господарства, намірені безрезультатно (1965 р.) Пленумом ЦК КПРС, сільські трудівники Кіровоградщини успішно вирішують значні агропроблеми. Забезпечено певний ріст виробництва зерна, м'яса, молока, лещі, дедалі ширшого розмаху набуває спеціалізація і концентрація сільськогосподарського виробництва, працюють наші села, колгоспники дістають все більше можливостей працювати творчо, за покликанням. Допмагаючи партійним організаціям у вирішенні цих питань, сільські комсомольці прагнуть завжди бути там, де важче, де так необхідні їх молодечий запал, ентузіазм і творчість.

Усе, чого ми досягли в праці, нагороджений досвід переконливо свідчить про життєву силу ленінської аграрної політики КПРС. Значить, ми повинні йти далі курсом, наміченим безрезультатно (1965 р.) Пленумом ЦК КПРС. Значить, виходячи з рішень липневого Пленуму, треба, щоб боротьба за ефективність і якість на селі стала головним у нашій роботі.

«Головний критерій усієї господарської діяльності, — підкреслює у доповіді на Пленумі Леонід Ілліч Брежнєв, — це кінцеві виробничі результати. Ось чому так важливо постійно забезпечувати налічне виконання всього комплексу робіт. Якщо сьогодні мова йде про подолання рубежів останнього року п'ятиріччя по виробництву зерна, то ми зможемо додержати тут слова тільки тоді, коли у всеозброєнні зустрінемо жнива, коли у поведінці їх візьмуть участь досвідчені механізатори і молоді, учні і студенти, робітники підприємств, коли найефективніше використано кожну машину, кожну живину хвилину.

Коли зможемо на вищій рівень підняти організаційську і політичну роботу в трудових колективах. Коротше кажучи, у боротьбі за дальше піднесення сільського господарства переможе той, хто вже сьогодні дбає про результати праці року наступного, хто ясно бачить перспективу. Тому першочергове завдання комітетів комсомолу — довести рішення Пленуму до кожної молодої людини.

ОДЕСА, 8 липня. (Кор. РАТАУ). Принашеним емоціями XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, чорноморський лайнер «Грузія» відійшов від причалу Одеського порту і взяв курс на Кубу. На його борту — 480 молодих робітників, колгоспників, студентів — посланців Радянської Федерації, України, Білорусії, Грузії, Литви, Вірменії, інших братніх республік нашої країни. Перед відплиттям вони взяли участь у мітингу молоді міста-героя, який від-

Фестивальним курсом

бувся на морському вокзалі.

По дорозі в Гавану радянські юнаки і дівчата разом з комсомольсько-молодіжним екіпажем теплохода проведуть комуністичний суботник, семінар, присвячений міжнародному вихованню, і веселе свято Нептуна.

Жодної хвилини простоїв, ВТРАТ!

Молоді хлібороби Новоукраїнського району гаряче схвалюють підсумки липневого Пленуму ЦК КПРС. Розумом і серцем сприймають вони його величчя накреслення. Адже юність свою віддають перетворенню їх у конкретні діла.

Нинішні жнива — такий відповідальний віх на шляху створення достатку хлібних багатств країни. Як зібрати врожай третього року п'ятиріччя швидко і без втрат — редакція газети радилась із молодими послідовниками Гіталова.

Жнива ювілейні — жнива ударні

Олег ІШЕНКО — перший секретар райкому комсомолу:

— Жнива 60-го року Ленінського комсомолу — жнива ювілейні. Всі помисли молодих хліборобів про те, щоб зробити їх ударними від першої загілки до обжинок. У центрі цього масового ентузіазму — комітети комсомолу. На сьогодні повністю закінчилась комплектація комсомольсько-молодіжних колективів, які візьмуть участь у жнивях, перевірено готовність техніки. Екіпажі комсомольсько-молодіжних збиральних агрегатів взяли високі соціалістичні зобов'язання: косити ранні зернові на площі 7603 гектари і намолотити 266 611 центнерів зер-

на (минулого року обмолот склав 204 тисячі центнерів).

Майже півтори тисячі молодих хліборобів візьмуть участь у ювілейних жнивях. Кожну п'яту тонну зерна нового врожаю району вони відправлять в засіни Батьківщини. Організованим загonom виходимо в поле: 41 комсомольсько-молодіжний комбайновий екіпаж, 248 — автомобільних (більше третини всіх екіпажів району), 197 — тракторних, 23 — комсомольсько-молодіжних зміни на токах. Статистика свідчить про те, що на жнивях третього року п'ятиріччя працюватимуть майже вдвічі більше комсомольців і молоді, ніж на минулорічних. Вийдуть у загілки гвардійці попередніх збиральних кампаній — Володимир Стензя, Віктор Яценко, Володимир Лубенець, Анатолій Набок, Олександр Кияченко. Підтримуючи почин школярів села Рівного, котрі під гаслом «Допоможемо батькам!» вирішили всі канікули працювати на фермі, майже півтисячі старшокласників району будуть трудитися на жнивях.

Через день-два в колгоспах почнуться радісні й хвилюючі свята першої загілки. Жнива буде дано старт.

ЗВИТЯЖНОЮ ПРАЦЕЮ РУК МОЛОДИХ

З глибоким хвилюванням і світлою гордістю за рідну Комуністичну партію зустрів члени нашої комсомольсько-молодіжної повідомлення про Пленум ЦК КПРС, на якому з яскравою доповіддю виступив товариш Л. І. Брежнєв. У постанові Пленуму підкреслюється, що сьогодні треба якомога більше виробляти посівних машин для колгоспних полів. Потрібно неухильно дбати про якість посівної техніки.

Ці рядки окрилюють нас, молодих трудівників, на нові

ударні будні. Зараз на трудовому календарі бригади теж буває сонячне літо, але вже 1979-го року. Бо ці дні працюємо під девізом: «Ударним будням — комсомольську гарантію!»

Звитяжною працею рук молодих ми одногласно відповімо на рішення липневого Пленуму ЦК КПРС.

Л. АРТЕМЕНКО,
розіривши металу новальсько-пресового леху заводу «Червона зірка», делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ.

БАТАТО УЧНІВ ЛІКІД МАЛОБІСНІВСЬКОГО РАЙОНУ ПІД ЧАС КАНИКУЛ ТРУДЯТЬСЯ НА ВИРОБНИЦТВІ В РАДІОСПАХ І КОЛГОСПАХ НА МІЖКОЛОСПНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ПО ВИРОБНИЦТВУ ЯЄЦЬ І М'ЯСА ПТИЦЬ ТЕЖ ПРАЦЮЮТЬ ІНЖЕНЕРИ.

НА ЗНІМКУ: (ЗЛІВА НАПРАВО) УЧНІСНІ № 3 з МАЛОЇ ВІСКИ ІНЖЕНЕРІ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЕГА, ВОСЬМИКЛАСНИЦЯ ТАМАРА ПОЛІЩУК, ДЕВ'ЯТИКЛАСНИЦЯ СП № 4 КОМСОМЛКА НЕЛЯ МИЦУЛ І ВЕТФЕЛЬДІШЕР АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ ТЮТЮНЕНКО РОБЛЯТЬ ПРИВІВКУ МОЛОДІЙ ПТИЦІ.

Фото В. ФЕДОРОВА.

Виїзна летучка „Молодого комунара“

Встановлено пам'ятний кубок

Світлана ГУРІНА —
другий секретар райкому комсомолу:

— На комітеті комсомолу, комсомольські штаби «Жнива-78», штаби і пости «Комсомольського проєнтерера» покладено відповідальне завдання — створити в трудових колективах таку обстановку, яка б схилила і кликала юнаків та дівчат до якісної і продуктивної роботи, успішного виконання соціалістичних зобов'язань. Стимули заохочення тут мають відіграти важливу роль. Тому ми вперше оголосили спеціальний конкурс на пам'ятний кубок «Рекорд-60», присвячений ювілею Ленінського комсомолу. Його отримає кращий молодий комбайнер району. А підсумки трудового суперництва молодих жнивярів підбиватимемо щодня.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЖОДНОЇ ХВИЛИНИ ПРОСТОЇВ, ЖОДНОГО ГРАМА ВТРАТ!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Оперативність — риса діловитості. Щодня кращим молодим хліборобам будемо вручати вітальні листи комітетів комсомолу, інформаційні бюлетені райкому «Трудовий день молодого механізатора». Перехідні вимпели плануємо вручати переможцям трудової жнивної заходи раз у три дні.

У жнива кожен комітет переносить центр своєї роботи безпосередньо на лінію боротьби за хліб: в поле, на токи, елеватори. Комсомольськими нагородами повинен бути відзначений кожен ударник, комітет не має права замовчати про будь-якого відстаючого жнивдаря. Досвід роботи кращих комбайнерів, водіїв, трактористів, ремонтників буде геж оперативно висвітлюватися в районних газеті і радіопередачах, в інформаційних бюлетенях, щоденниках.

Готовий до несприятливої погоди

Валерій КУЦЕНКО — комбайнер колгоспу «Мир»:

— Хліб збирати нелегко. Не випадково ж у зверненні передових працівників збирально-транспортних комплексів республіки говориться: «Готові до можливих несприятливих погодних умов у пору жнива». Ці рядки схвилювали. Згадав минулорічні жнива. Працював я в складі комплексу. І все спочатку йшло гаразд. Метод іпатівців сприяв виграшу часу, якості збирання. А потім почалась мороза. Керівництво колгоспу час від часу давало розпорядження переганяти комбайни з поля на поле за 6—7 кілометрів. Якраз пішли дощі, поки переїдеш на інше поле, на попередньому колоски вже осипаються. Думаю, минулорічні втрати стануть уроком для кращої організації роботи збиральних загонів. Особисто я готовий працювати за будь-якої погоди.

Хотілося б довір'я...

Олександр ВЕРГУН — заступник голови колгоспу «Мир» по роботі з молоддю, начальник збирально-транспортного загону:

— Переконає, думаю, і доводити не потрібно, що іпатівський метод під силу освоїти комсомольсько-молодіжним колективам. На жаль, в районі їх мало. А довіряти, як бачимо, нам можна на всі сто.

Естафета зі знаком якості

Сергій КУРІННИЙ — жаткар колгоспу «Мир»:

— Автори звернення закликають, як і в попередні роки, використати на жнивних жнивах прогресивний метод роздільного збирання. Як важливо це для долі врожаю, бача сам. Адже минулого року працював помічником жаткаря. І від нашого екіпажу, як і від інших, багато в чому залежало виграти час, не допустити втрат. Відомо ж, що валки можна так скосяти, коли комбайнер тільки те й робитиме, що розвертатиметься для нового заходу. Або якщо

спарений валок не зробиш на захват збирача, то знищать колеса центнери вже скошеного хліба. Образно кажучи, естафета праці починається від жаткаря. На жнивах у районі будуть 210 жаткарів. Пропоную нашу естафету на полі передавати комбайнерам з першого пред'явлення.

Тільки досвід іпатівців

Олексій КОЗЛОВСЬКИЙ — заступник голови колгоспу «Дружба» по роботі з молоддю, начальник комсомольсько-молодіжного збирально-транспортного загону:

— Скажу про роботу нашого комсомольсько-молодіжного комплексного загону. Минулого року навіть за важких погодних умов ми чотирма старенькими СК-4 першими в господарстві закінчили збирання і перейшли допомагати другому відділку. А Василь Сергієнко на площі 195 гектарів намолотив майже 7 тисяч центнерів зерна і зайняв перше місце серед колгоспних екіпажів СК-4. Можна це досягнення назвати трудовим подвигом Сергієнка. Адже він працював на комбайні, що відслужив свій амортизаційний строк. Як бачите, іпатівський метод дозволяє ефективно використовувати навіть техніку «пенсійного» віку. Цього року в загін дали нового СК-5. Основне навантаження все ж залишається на комбайни, що відслужили свій вік — 225 гектарів. Покладаємося і розраховуємо на іпатівський метод.

Секретар міняє професію

Віктор ЛЕВЕНКО — секретар комсомольської організації колгоспу імені Ватутіна:

— Взяв курси на курсах. Одержав посвідчення. Вперше на жнивах працюватиму нарівні з комбайнером на «Колосі». Тут же поруч на інших машинах — комсомольці і молодь. Так що мої контакти з ними будуть тепер дещо на вищому рівні. Жаль, що інші комсомольські ватажки не підтримують мене. Адже механізаторський всеобуч — обов'язковий для всіх.

Дах для хліба

Олександр ДОРОФЕЄВ — токарь, секретар комсомольської організації Новоукраїнського комбінату хлібопродуктів:

— У період підготовки до жнив у нас теж була своя ініціатива. Ми створили комсомольську бригаду і в позаробочий час відремонтували один сушильний агрегат. Знаємо, що успіх на жнивах за-

лежить і від доброї роботи працівників хлібоприймальних підприємств.

Служба: дні і ночі

Олександр ВІДБОРЕНКО — майстер слюсарного цеху Новоукраїнського райоб'єднання «Сільгосптехніка»:

— На відкритих партійних зборах днями головний інженер Л. М. Піцюка заявив, що вся жнивна техніка геж команди рушати. Для нас це стане початком напруженої роботи. Геж складено графік чергування ремонтників. Потрібний арсенал запасних частин зготовлено в обмінному пункті. До оперативної роботи готова і служба техобслуговування. Шість «літучок» будуть виїздити для надання допомоги на місцях, з метою профілактики будуть застосовані діагностичні установки.

Дорогий варіатор у жнива

Володимир ПОНОМАРЕНКО — інженер-інспектор Держсільгосптехнагляду:

— На сьогодні всі комбайни в районі відремонтовані. І хоча Олександр Відборенко гарантує від імені ремонтників «Сільгосптехніки» хороше техобслуговування, хочеться застерегти: не повторилися б прорахунки підготовчого періоду. Обмінний пункт райоб'єднання порушує строки ремонтів, становлення договорів. Так, варіатори комбайнів СК-4 і КПП «Нив», надіслані із колгоспів імені Ульянова, імені Калініна, імені Кірова, в ремонті геж давно, і до цього часу господарства їх не отримали.

Привеземо пісню в поле

Валентина ЧАЙКОВСЬКА — методист Новоукраїнського Палацу культури «Ювілейний», секретар комсомольської організації:

— Механізатори готують до жнив свої машини, ми — пісню. Стежки й дороги наші перетинаються на хлібному конвейєрі не один раз. Самодіяльна народна агітаційно-художня бригада палацу, золотий лауреат I Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих, переглянула свій репертуар. До жнив готові. Найбільша нагорода для нас буде — побачити, як пісня чи танок проженуть втому на обличчя комбайнерів. Зустрітися за час жнив можемо з ними по кілька разів. Тому будемо щоразу дарувати нові концертні номери. Незмінним буде тільки одне — свої виступи починатимемо з

привітання переможців. Гарантуємо всім нашим глядачам хороший настрій. Взагалі перед трудівниками ланів виступає 38 агітбригад. На жнива вирушить агітпоїзд Палацу культури «Ювілейний».

Кухоль квасу — на здоров'я

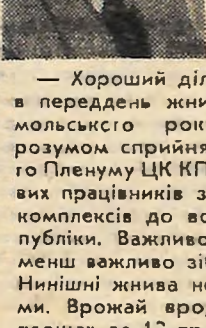
Тетяна ГОЛУБЕНКО — економіст, заступник секретаря комсомольської організації Новоукраїнської райспоживспілки:

— Хороший настрій жнивдарям повинні «доставити» в поле й торгівельники, побутовики. Дві автолавки, 20 ларків на токах і хлібоприймальних пунктах, 52 мотоцикли, 4 пересувні підприємства громадського харчування будуть обслуговувати хліборобів. У поле — товари підвищеного попиту. І ще одна приємна деталь: шість цистерн з квасом — тільки для жнивдарів. Райспоживспілка до початку збиральних робіт створила запас побутових і харчових товарів значно більше, ніж минулого року.

Поряд з комуністами

В. Я. КРУЦЕНКО — другий секретар Новоукраїнського райкому Компартії України:

— Хороший діловий настрій у молоді в переддень жниви ювілейного комсомольського року. Значить, серцем і розумом сприйняли настанови липневого Пленуму ЦК КПРС, звернення передових працівників збирально-транспортних комплексів до всіх механізаторів республіки. Важливо виростити хліб, і не менш важливо зібрати його до колоска. Нинішні жнива не обіцяють бути легкими. Врожай виродив дорідний, ярі на площі до 12 процентів вилягли. Господарства району мають продати державі 22 800 тонн сильних та цінних сортів пшениць. Це значно більше, ніж у попередні жнива. Валкування на площах під названими культурами почнеться одразу ж після косовиці гороху. Отже, напруження очікується з перших днів збирання. Запорукою ударної праці, звичайно, буде добре підготовлена техніка, діловий настрій хліборобів. Діловий і бойовий, бо на один комбайн в районі навантаження становить 190 гектарів. Нелегко буде машинам, не легко буде людям. Приємно відзначити з розмови сьогодні за круглим столом про те, що молодь готова саме до важких жнив. бере досвід, кращі набути минулих жнив, критично оцінює прорахунки. Надійна, значить, підмога працюватиме на збиранні поруч з комуністами.

Рейком партії перед жнивками провів наради в усіх збирально-транспортних загонах. Не лише для того, щоб визначити завдання, а й щоб підняти авторитет начальників загонів. Захід набуває особливого значення, якщо врахувати, що багато керівників цієї ланки — молоді спеціалісти, комсомольські ватажки. На період жнив створено 46 тимчасових партійних груп і 14 — партійно-комсомольських. Всюди поруч з комуністами трудитимуться комсомольці.

На ударні жнива настроєні молоді хлібороби. Значить, будуть нові рекорди. І потрібні рекорди. Щоб сьогоднішній рубіж правофлангових жнивдарів завтра став нормою сотень їхніх молодих суперників по змаганням.

Матеріали виїзної летучки підготувала О. БАСЕНКО.

ДЛЯ ТЮМЕНІ І ДЛЯ БАМУ

Напередодні Першотравневого свята Олександрійський завод підйомно-транспортного устаткування, порівняно молоде підприємство, виготовив десятитисячний підйомний кран вантажністю п'ятнадцять тонн. Він призначений для «Головного промбуду». Багато працювали над ним комсомольці — слюсар-складальник Анатолій Зелений, електрозварник Юрій Жун старший майстер Анатолій Шаронов. Взагалі, часті виготовляють ювілейні десятитисячні крани буца удостоєні найкращі виробничники та інженерно-технічні працівники, серед яких більшість — комсомольці і молоді.

Тільки в третьому кварталі завод має виготовити кран для Чорнобильської атомної електростанції, а геж у квітні замовлення виконав. Тепер вирішується питання про те, щоб усі три крани, замовлені будівниками БАМу на третій квартал, виготовити в липні.

На заводі геж стало традицією, що більшість замовлень виконують значно раніше встановленого строку. В цьому велика заслуга комсомольсько-молодіжного колективу заготовчої дільниці кранового цеху, де бригадиром Петро Колосов, а групкомсоргом Леонід Новиков. Саме з цієї дільниці починається процес виготовлення кранів.

Якщо повернутися в недалеке минуле, то нічого гіршого про роботу колективу бригади сказати на заводі не могли. Довелося парткомові і комітетові комсомолу втручатися — бригаду змінили молоді комуністами і комсомольцями. Відразу ж підвищилась трудова дисципліна, стало правилом перевиконання змінних норм не менш як на 10 процентів. За підсумками соціалістичного змагання в першому кварталі колектив бригади виборов звання «Кращий комсомольсько-молодіжний колектив». Усі два-

надцять членів його — ударники комуністичної праці, всі вчаться на курсах підвищення кваліфікації.

А ще молодим кранобудівником притаманне почуття господаря підприємства. Нині ось іде його реконструкція, після якої потужність заводу подвоїться. Будівельникам, звичайно, не так пече, коли закінчують реконструкційні роботи, а заводчанам хочеться, щоб це сталося якнайшвидше. Ось приклад.

У першому механоскладальному цеху працюють токари-карусельники. Вони виготовляють колеса до мостів крана, — розказує комсорг. — Звичайно, нелегка це робота. Але план чотирьох місяців вони виконали до середини квітня. А тоді з власної ініціативи пішли на допомогу будівельникам групкомсорг Микола Тимошенко, молодий комуніст Іван Кирносюк, Олександр Коломієць, Микола Генишин.

Нині молоді виробничники готують запас на наступний місяць, потім знову будуть зайняті на будівельних роботах.

М. ВАСИЛЬЧЕНКО.

ЗНАЮ: у моїй школі, у всіх школах на урочистих випусках при врученні свідоцтва про середню освіту юнакам і дівчатам тепло, гордо звучить фраза — усі дороги для молоді у нас відкриті. Дійсно, у нас кожен може вчитися, кожен може працювати... Тобі допоможуть стати учителем, лікарем, поетом, майстром, механізатором. Ці великі права утворені й у сонячному Закарпатті радянського життя. А ще всюди скажуть тобі, що найперше — ти повинен бути людиною. Радянською людиною, добротворцем на землі... І щоб здійснилося це головне прагнення, у нас є багато доріг. А між ними чотири великі дороги...

ДОРОГА ПЕРША

Якось січневого холодного дня я стояв на узбіччі шляху, «голосував» попутним машинам — треба було добратися до Канежа. Неділя. Вихідний. Усі автобуси у тому напрямку пройшли. Та ось з'явилася вантажна, я підняв угору руку — заскреготіли гальма. Ми відразу впізнали один одного... Я впізнав його, хоч тепер він був змужнілий, серйозний, з посивілими скронями, мій колишній учень.

У дорозі не мовчав. Я запитав:

— От ти, Григорію, багато за ці роки, мабуть, пережив. Іа що найголовніше і запам'яталося, і акарбувалось у серце?

Він подумав; усміхнувся куточками вуст, і почав свою розповідь, просту, переконливу.

— Траплялось всього. Рік на рік ніколи не схожий. І сім'я є. Он уже дочка ходить у десятій клас... Та коли сказати про найголовніше — я за ці роки став людиною, я жив, як людина. І за це завдячую одному — праці.

Праця — і учитель, і друг, і радість, і необхідність, і наставник, і потреба життя. Розумієте, жити без неї не можу.

Хоч би й сьогодні. Я — вихідний. А до мене ще вчора звечора прийшов завідувачий фермою. Жон скінчили. Зробив, каже, Григорію, хоч один репс на цукровий завод. І я згодився... Що там той зайвий репс, коли тут мова про інше. Що там той заробіток, хіба справа в грошах? Для чого живе людина? Хіба не для того, щоб творити добро — засівати поле пшеницею, зводити будинки, прокладати в тайзі залізницю — і для себе, і для майбутніх поколінь?

Я пригадав цю розмову, коли у селі Оситній на кукурудзяному полі зустрівся з юнаком. Він у травні демобілізувався з лав Радянської Армії. Віа комбайн, косив стебла на силос... І... співав! Від радості. Від того, що навколо нього зеленіло буйне море... Ще вчора тримав штурвал танка, охороняючи Вітчизну, а сьогодні на комбайні зміцнював своїм трудом Батьківщину.

І коли ми розговорилися, він повторив думку мого учня — водія Григорія Івача. З молодечим запалом. Зі своїми мріями. Щоб поле врожайлося, щоб тут були стоцентнерні врожаї кукурудзи й пшениці, щоб цукрові буряки були по пуду корінь.

— І вірю я, що так буде! Бо ми ж люди. Ех, і хороше трудитися на землі! Ех, і хороше бути на світі людиною!..

Синіли верхівками далекі Карпати. Ми з директором обласної дослідної сільськогосподарської станції, прямували у Борислав — може й тими дорогами, якими прямував Каміяр. Праліс обступив нас могутніми смереками і ялинами, буйними травами біля біжучих струмків. Присіли на повалене дерево.

Директор скаржився:

— Як жаль, що людині так мало відміряно, що до нас рано приходить хвороба... От скільки навколо сонця, який чудесний відпочинок і лікування. А відпочивати не вмію, не можу. Весь у думках про свої ділянки.

ки, рослини, досліди, про своїх співробітників. Зроблять вони все добре й без мене, та хіба я можу не думати про них? І я не мучусь від того, навпаки, без тих тривог був би пустопорожнім колом, а не справжньою людиною...

Три людські долі. Три зовсім різних життя. Три професії. А є одне спільне у всіх. І хіба не про це говорять у своїй книзі спогадів «Відродження» Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв:

● Зустріч для тебе

Микола Стоян — давній друг нашої газети. Нам приємно, що майстер художнього слова — позаштатний кореспондент «Молодого комунара». Працює Микола Олександрович учителем Панчівської середньої школи Новомиргородського району. Це цікава людина, яка пройшла довгий життєвий шлях, має багатий досвід. Сьогодні Микола Стоян ділиться з молодим читачем своїми роздумами про буття, даруючи йому свої почуття і надії.

БУТИ ЛЮДИНОЮ

«От і я, коли доводиться бувати в рідних місцях, не просто милуюсь красою дніпровських берегів, але згадую: цю дорогу проклали ще при мені, і цей Палац культури будувався тоді ж, і ці заводи, електростанції, шахти, і ці міські вулиці, і колгоспні села — в них є частка моєї праці, моїх роздумів, моїх хвилювань, безсонних ночей...»

У праці народжується, у праці утверджується людина. У праці розвивається її краса людини. Ця думка пронизує всю книгу «Відродження». Кого з нас не хвилює розповідь про Анню Лощарьову?

«А незабаром мені стало відомо, що Аня тяжко хвора. Далося ознаки голодне воєнне дитинство, у неї відкрився туберкульоз. Звичайно, ми зробили все, щоб Аня одужала, запропонували їй іншу роботу, але вона навідріз відмовилася: «Не можу без будови і без дівчат». Які промовисті слова. Не можу бути без будови... Так. То найперша, найголовніша дорога. Для того, щоб стати людиною, полюби працю...»

ДОРОГА ДРУГА

Де б ви не були, юначе чи дівчино, ви будете не самі, а в колективі. Навіть дві людини — то вже колектив. У колективі люди з різними характерами, різними звичками, різною освітою, різними уподобаннями, але всіх єднає одне, головне — співпраця, єдина воля, єдине завдання. Хай то буде завод, колгосп, ферма, школа — кожен колектив працює для Батьківщини, для всього рідного народу.

Нещодавно я зустрів свого

колишнього учня, непоганого хлопця. Я слідував за ним, за його ростом. Він успішно закінчив педагогічний інститут, пішов працювати у школу віддаленого села. Працював з вогником, дуже добре. Призначили спершу завучем, а згодом і директором. Потім і зняли, бо почав зазнаватися, з думкою колективу не рахуватися, не поважати інших.

Життя у колективі дуже складне. І, найперше, якщо хочеш, щоб поважали тебе, по-

він найперший майстер, що шліфує, обточує. Відкидає все зайве, додає те, чого в тобі ще немає.

На ферму прийшов молодий зоотехнік. Знать мав багато, а гонору ще більше. «Я сказав», «Я вирішив», «Не вам мене вчити», «Що ви скінчили — вечірню школу, та й годі?», «У мене за плечима інститут».

Тваринники поважали його, бо спеціаліст він був добрий, але й розумно, по-діловому критикували, зауважували, ставили на своє місце.

Кінчилася ця історія заявою на розрахунок. Розрахували. Пройшов рік і другий. На третій той зоотехнік повернувся знову на ферму. На зборах щиро й відверто зізнався: працював у двох колгоспах.

— А хочу до вас повернутись. Ви хоч і б'єте, так за діло. Хоч і боляче, але скажу: добре ви пісочили мене. І з вами працювати цікавіше... Приймайте...

Прийняли. Дуже змінився він. Де колись рясніло «я», з'явилося «ми». І інші розмови: «Як ви думаєте?», «А чи, товариші, так не було б краще?», «Хочу поділитися з вами радістю», «Приходьте на бесіду...»

І в тих змінах чудову роль зіграв колектив. Колектив помічник, вихователь, суддя. Колектив і товариш, і друг, колектив уміє і оцінити, і підняти людину.

Знаю одного комсомольця. А риси мав він отакі — був старанним у роботі, був чуйним до товаришів. Обирали його секретарем комсомольської організації. Пройшов час — вступив до лав КПРС, а згодом його обирали секретарем партійного бюро колгоспу. Поважають молоду людину комуністи, люблять люди.

Колектив... І хіба не про це говорить Л. І. Брежнєв у своїй книзі «Відродження»:

«Оглядаючи свій шлях, згадуючи роки, безроздільно від-

дані Придніпров'ю, можу сказати, що вдалося поріднитися тоді з чудовим краєм могутніх підприємств і квітучих нив. Відрадно, що мені довелося потрудитися разом з робітниками, колгоспниками, будівельниками, інженерами, агрономами, вченими цієї щедрої землі».

ДОРОГА ТРЕТЯ

На роздоріжжі великих південних шляхів, справді серед широкого безкрайого степу, загубилося у зелені садів невеличке село. В ньому є оселя. І живе в ній старий, старий чоловік.

Молодість була і промайнула. Колись був одруженим. Мав дружину і троє дітей. Та знайшла молода, краща, веселіша. І він залишив ту, котрій присягався у вірності. А діти-сироти підросли, іноді просили у батька грошей. Не посилав. Вистачить, мовляв, їм і аліментів. Діти піднялися, дівчата заміж повиходили, на весілля запрошували. Батько ж. Не поїхав. Син до Армії йшов. На проважання кликав... Не приїхав. А потім непомітно підкралася старість, а з нею — і хвороба. Друга дружина кинула його. Залишився сам, як палець. І аж тоді згадав, що в нього є діти. А діти неначе змовилися, усі одну відповідь прислали, що батька у них немає...

Радянська держава гуманна. Наділила його й куточком, і хлібом, і всім до хліба. Та хіба людині у старості цього досить? Хіба не опромінює його добре слово дочок і сина, хіба не ошасливили б усмішки онуків?

Сім'я... Часом думаємо, що дітям про це ще рано знати, що все це прийде до них потім. А «потім» приходить і так: — Я її зовсім не знав. Сіє й віє гроші на вітер. І тільки в думці дорожче плаття...

— Вона навіть завичайного борщу не вміє заварити.

Не в боргу залишаються і молоді жінки:

— Я його зовсім не знала. Йому тільки мотоцикл та рибалка в думці.

— Йому б зранку до вечора футбол гаяти.

— Він у чарку любить заглянути...

І... І доходить справа до розлучення, до трагедії. У школі йшов новорічний бал. Веселились учні старших класів і запрошені молоді випускники попередніх років... А там, біля вікна, не соромлячись, плакала молода жінка. Скільки горя було в її очах... Розлучена...

Чому ж трапляються такі трагедії? Є багато причин. І одна з них — блискавичне знайомство, блискавичне рішення, блискавичне весілля і блискавичне розлучення. Отож, спершу ніж одружитися, подивіться, молодята, один на одного пильніше.

Є в Конституції СРСР стаття 53. У ній говориться: «Сім'я перебуває під захистом держави. Шлюб ґрунтується на добровільній згоді жінки та чоловіка, подружжя є повністю рівноправним у сімейних відносинах. Держава виявляє піклування про сім'ю шляхом створення і розвитку широкої мережі дитячих закладів, організації і вдосконалення служби побуту та громадського харчування, виплати допомоги і пільг багатодітним сім'ям, а також інших видів допомоги сім'ї».

Рівноправність, повага, добровільність... Все тобі дає держава. Дай і ти їй усе.

І пам'ятай, що людиною станеш тоді, коли в тебе хороша сім'я!

ДОРОГА ЧЕТВЕРТА

Завжди в учительській мені у вічі впадає плакат «Якщо хочеш бути педагогом — учись!» Та хіба тільки педагогом? Кожен день приносить щось захоплююче, нове. Як же не пізнавати, не вивчати його?

Ми дуже багато знаємо про Велику Вітчизняну війну. І в «Молодій гвардії» О. Фадєєва, і в «Пропороносцях» О. Гончара, і в десятках інших поетичних, прозових, драматичних творах яскраво змальовано подвиг радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

І ось з'явилася книга Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва «Мала земля», а за нею й «Відродження». У них — розкриття нових сторінок життя Батьківщини — тепла, схвилювана розповідь комуніста, політичного керівника. Сотні, тисячі їх кували, виборювали Перемогу, а потім відроджували землю для щастя і миру. Це розповідь про людину, це наука, як стати нею.

І кожен розділ цих книг пронизує думка, вимога: вчись! Навчання є не лише потребою життя. Без нього немає руху вперед. Не вчишся — ти відстає, ти не з тим, хто наступає, хто здобуває перемоги. Навіть більше — ти вже заважаєш і товаришам, гальмуєш їх поступ.

Навчання завжди є радістю. Щаслива та людина, що пізнає таємниці незвіданого, що, озброєна знаннями, вирощує замість одного колоска — два.

Людина, що вчиться, приносить радість і іншим. Чотири дороги... Чи є й інші для того, щоб стати людиною? Є! Але ці чотири — головні, магістральні. Підеш ними — і обов'язково знайдеш своє щастя. Підеш ними — і обов'язково станеш людиною...

Микола СТОЯН.

СПОРТ

„СТАРТ“—
„ЗІРКА“—0:1

Останній матч першого кола чемпіонату України з футболу кировоградська «Зірка» провела на виїзді. В Тирасполі вона зустрілася з «Стартом». У першому таймі, що проходив у рівній боротьбі, рахунку не було відкрито. Друга половина гри мало чим відрізнялася від першої. Коли до фінальної сирени залишилося п'ять хвилин, господарі порушили правила на своєму штрафному майданчику, за що були покарані одинадцятиметровим ударом. Його майстерно виконав Валерій Самофалов, який замінив Богдана Мороза.

«Зірка» одержала на фініші перемогу — 0:1. Зараз у своєму активі має 32 очка. Вона, як і раніше, перебуває в провідній трійці другої української зони.

Сьогодні кировоградці на своєму стадіоні проведуть міжнародну товариську зустріч з «Добруджою».

В. ШАБАЛІН.

У Кіровограді закінчилися зональні республіканські змагання на приз клубу «Шкірний м'яч». У середній ліній групі перших призерів стали спортсмени жєну № 3, футболісти жєну № 5 (Кіровоград) вийшли на друге місце серед команд молодшої групи, олександрійські спортсмени на четвертому (старша група).

Фото В. КОВПАКА.

ЯК СПРАВИ, ОПЕРАТИВНИКИ?

КОЛИ ПАДАЮТЬ СУТІНКИ...

У НИХ багато справ. Невідкладних і термінових. На роботі, вдома. Та з-поміж них вони знаходять час, щоб, одягнувши червоні пов'язки, вийти на вулиці рідного міста. Зупинити руку, що піднялася зламати молоде дерево, провести бесіду із юнаком, який покинув учора назавжди свій цех, серйозно попередити продавця магазину, котра продала пляшку вина підліткови із сусідньої вулиці.

Нині у Світловодську успішно діє вісім комсомольських оперативних загонів. Створені вони при комітетах комсомолу великих підприємств міста і об'єднуються місцевим комітетом ЛКСМУ в єдиний організм. Понад 250 молодих добровольців є першими помічниками міліції.

До складу міського штабу, який очолює другий секретар міськомкому Сергій Якименко, багато входить членів міськомкому комсомолу, комуністів, людей з вищою освітою. Ще кілька років тому комсомольський оперативний був немов би самостійною організацією, мало контактував з народною дружиною, міліцією. Головним завданням вважався зловити правопорушника. (Був навіть такий випадок: біля танцювальних танцівників назрівала бійка. Так оперативники втрутилися тільки тоді, коли вона вже почалася).

Тепер робота організована і напружена на попередження правопорушень, особливо серед молоді і підлітків. Черговий загін збирається в опорному пункті охорони порядку і після інструктажу разом з працівниками міліції хлопці розходяться на патрулювання по своїх маршрутах. Така форма роботи у нашому невеличкому місті найбільш ефективна: адже тільки вчасно поява ровесників із червоними пов'язками на руках та ще й з працівником міліції у «гарячих» місцях попередить бійку чи змусить прикусити язика пихослова.

Патрульними чергуваннями оперативні не обмежуються. Велика увага приділяється індивідуальній роботі з «важкими» підлітками. З тим, що стоїть на обліку в інспекції у справах неповнолітніх. Звичайно, багато турбот в оперативників, тільки 70 процентів підлітків, що стоїть на обліку, мають своїх шефів.

Хай не складеться враження, що чергування оперативників проходить так: іде міліціонер, а за ним лапціком хлопці. Крім патрулювання вони проводять самостійні рейди. Тільки минулого року їх було понад 250. Серед них — спеціальні рейди по боротьбі із самогубством, радіохуліганством, по дотриманню правил продажу спиртних напоїв. На кожному танцю-

вальному вечорі присутні молоді дружинники.

Особливо ефективно проходять рейди по виявленню бездоглядності за неговолітніми з боку батьків. Були неодноразові випадки, коли оперативники після 22-ї вечора приводили додому батькам, які спокійно дивилися телевизор, їхніх неповнолітніх дітей, затриманих на вулиці.

У штабі оперативників є спеціальна картотека. Вона допомагає послідовно вести виховну роботу з правопорушниками. Коли ж після бесіди слова, як кажуть, «не доходять», по місцю роботи батьків порушника, або його самого направляється «тривожний сигнал», дані гитання висвітлюються і в «Комсомольському прожекторі».

Одна тільки назва — комсомольський оперативний — багато до чого зобов'язує членів організації. Тому в їх рядах — найактивніші комсомольці. Ось, наприклад, Анатолій Балицький, виробничий майстер одного із підприємств міста. Він сьогодні «найстарший» оперативний Світловодська — ще з 1970 року. Восени минулого року Анатолій їздив на 2-й республіканський зліт оперативників до Тернополя. Приїздив він не тільки з грамотами, але й 2 нагороди. Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ України нагороджено заган, а грамота Балицькому підписана міністром МВС УРСР І. Х. Головаченком.

Таких як Анатолій, багато у нашій загоні. Сміливих, мужніх юнаків та дівчат, котрі вважають обов'язком дбати про красу і спокій свого міста.

С. ТИШКО,

підпалник Світловодського заводу чистих металів.

— СЕРІАЛ —

12 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Хлопці співачки». 9.40 — Фільм «Ураган у степу». 11.00 — «Очевидець» — телефільм. 11.30 — «Твій труд — твоя висота». Док. фільм. 11.50 — «Поезія Е. Мекелайтиса». 16.00 — Записки про життя та діяльність Фабриця «Красний Восток». Нарис. 16.30 — Пісні і танці народів СРСР. 17.00 — «Інтерв'ю з мистецтва». Репортаж з виставки. 17.30 — «Відгук-ніч». 18.00 — «День за днем» (Н-д). 18.15 — «Село: діла і проблеми». 18.35 — «Як я живу». Соціалістична сатира з журналістами газети «Кіровоградська правда».

«Час». 19.05 — Телефільм «Непокоїні люди». 20.05 — Тирас «Спортлото». 20.15 — Телефільм «Найкоротша відстань». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «І краплини роси на світанку». 22.40 — Концерт тріо бандуристів Українського телебачення і радіо. По закінченні — новини. (На VIII сесії Верховної Ради УРСР).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Новини. 10.15 — «У світі рослин». 11.15 — Фільм «Невідомі острови». 12.20 — «Зелений вогник». 16.20 — «400 років першому буварю». Репортаж. 16.40 — «Україна — БМУ, Сибіру, Далекому Сходу». 17.00 — «На допомогу абитуриентам». Українська сільськогосподарська академія. 17.15 — Док. телефільм. 17.50 — «Україна живе». 18.00 — Музичний фільм «Народні інструменти». 18.30 — Вісті. На VIII сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Міжнародний турнір з гандболу на «Кубок Кієва». СРСР — ФРН. 20.40 — «Говорять депутати Верховної Ради УРСР». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Док. телефільм «За порогом». 21.50 — Концерт лауреатів VI Міжнародного конкурсу ім. П. І.

Чайковського. По закінченні — новини.

— ЧЕТВЕР —
13 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — «Відгук-ніч». 9.40 — «Найкоротша відстань». 10.10 — Виступ хору і оркестру Лейпцигського академічного Великого театру Союзу РСР. 10.45 — «Клуб мінополюс». 11.45 — «Народні танці». 14.30 — «Анонси». 15.00 — «Російська мова». 15.30 — «По музичній і виставочній лінії». 16.00 — Р. Оганесян. Симфонія. 16.35 — Фільм «Останній диван». 18.00 — «Останній диван». 18.30 — «Пісня про Героїв». 19.00 — «Пісня про Героїв». 19.30 — «Пісня про Героїв». 19.55 — «Пісня про Героїв». 20.15 — «Пісня про Героїв». 20.45 — «Пісня про Героїв». 21.00 — «Пісня про Героїв». 21.30 — «Пісня про Героїв». 21.50 — «Пісня про Героїв».

напалата медичних наук М. О. Митрополі (Н-д). 19.10 — Телефільм «Збір літературних поезій». (Н-д). 19.30 — Док. фільм «Виступи П. Астаха СРСР». 21.00 — «Час». 21.30 — «Чемпіон світу Анатолій Карпов». 22.15 — «Романси російських композиторів».

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.15 — «Золоті Зірки України» — ювілейне. 10.30 — Телефільм «І краплини роси на світанку». 16.35 — «Орбіта дружби». 17.10 — К. т. «Павловський мост». (Н-д на Республіканському телебаченні). 17.30 — Маленький концерт. 17.45 — «Україна живе». 18.00 — «Знай, люби, бережи». Юні музиканти. 18.30 — Вісті. На VIII сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Міжнародний турнір з гандболу серед чоловічих команд. Збірна СРСР — збірна світу. 20.10 — «Говорять депутати Верховної Ради УРСР». 20.25 — Фільм-концерт «Колос співає гітару». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Товариш Арсеній». По закінченні — новини. (На VIII сесії Верховної Ради УРСР).

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

216050 ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу лісів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гайки. 2.

Український
поліграфічний інститут
імені Івана Федорова

ПРИЙМАЄ СТУДЕНТІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ПЕРШІ КУРСИ НАВЧАННЯ
З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА
(СТАЦІОНАР).

Інститут має такі факультети:

технологічний, який готує: інженерів-технологів поліграфічної промисловості, що здійснюють керівництво технологічними процесами виробництва всієї друкованої продукції (спеціальність — «Технологія поліграфічного виробництва»), художників-графіків по оформленню та ілюстрації книг (спеціальність — «Графіка», спеціалізація — «Оформлення та ілюстрація книг»);

механічний, який готує: інженерів-механіків по проектуванню, виробництву, дослідженню, технічній експлуатації, ремонту і монтажу поліграфічних машин (спеціальність — «Поліграфічні машини»);

інженерів-електромеханіків по проектуванню, технічній експлуатації, ремонту і монтажу засобів автоматизації і комплексної механізації процесів поліграфічного виробництва (спеціальність — «Автоматизація і комплексна механізація процесів поліграфічного виробництва»);

інженерно-економічний, який готує:

інженерів-економістів, що здійснюють організацію і планування виробництва на поліграфічних підприємствах, наукову організацію праці і технічне нормування, техніко-економічний аналіз діяльності підприємств поліграфічної промисловості, організацію видавничо-поліграфічних процесів (спеціальність — «Економіка та організація поліграфічної промисловості»), редакторів наукової, технічної та інформаційної літератури (спеціальність — «Журналістика», спеціалізація — «Редагування наукової, технічної та інформаційної літератури»), книгознавців — організаторів книжкової торгівлі (спеціальність — «Книгознавство та організація книжкової торгівлі»);

Випускники інституту забезпечують роботою на підприємствах та у видавництвах СРСР.

На перший курс приймають осіб віком до 35 років із закінченою середньою освітою.

Вступні склади на таких дисциплінах:

на спеціальність «Технологія поліграфічного виробництва» — хімія (усно), математика (письмово), фізика (усно), українська або російська мова і література (твір);

на спеціальності «Поліграфічні машини», «Автоматизація і комплексна механізація процесів поліграфічного виробництва», «Економіка та організація поліграфічної промисловості» — математика (письмово), математика (усно), фізика (усно), українська або російська мова і література (твір);

на спеціальності «Графіка» — рисунок: а) живописна композиція (ілюстрація художніх творів) — олівець, перо або відмивка тушом — українська або російська мова і література (твір і усно), історія СРСР (усно);

Особи, що вступають на спеціальність «Графіка», подають на перегляд комісії свої творчі роботи;

на спеціальності «Журналістика» — українська або російська мова і література (твір), українська або російська мова і література (усно), історія СРСР (усно), іноземна мова (усно);

на спеціальності «Книгознавство та організація книжкової торгівлі» — математика (письмово), історія СРСР (усно), географія (усно), українська або російська мова і література (твір);

На спеціальності «Журналістика» на навчання з відривом від виробництва приймають, як правило, осіб, що мають стаж практичної роботи не менше двох років, виявили здібності в літературній діяльності й успішно витримали творчий конкурс.

Нагороджені після закінчення середньої школи золотою (срібною) медаллю і ті, що закінчили середній спеціальний навчальний заклад або середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають один екзамєн на спеціальності «Технологія поліграфічного виробництва» — з хімії (усно); на спеціальності «Поліграфічні машини», «Автоматизація і комплексна механізація процесів поліграфічного виробництва», «Економіка та організація поліграфічної промисловості», «Книгознавство та організація книжкової торгівлі» — з математики (письмово); на спеціальності «Графіка» — з рисунка, живопису, композиції; на спеціальності «Журналістика» — з української або російської літератури (письмово). При одержанні оцінок «п'ять» їх звільняють від дальшого складання вступних екзамєнів, а при одержанні оцінок «чотири» або «три» — вони складають екзамєни з усіх дисциплін, передбачених правилами.

Вступники подають заяву на ім'я ректора (за єдиною формою), документ про середню освіту (в оригіналі), характеристику для вступу до інституту, медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки (знімки без головного убору, розміром 3x4 см).

Особи, що мають стаж практичної роботи не менше двох років, а також направлені на навчання з відривом від виробництва, подають завірені керівниками підприємства, установи, колективу виписку з трудової книжки або колегіальну.

Паспорт, військовий квиток чи приписне свідоцтво вступники подають особисто.

Примітки: 1. Вступники, що працюють, подають характеристику за останнього місця роботи, видану адміністрацією та громадськими організаціями підприємства, установи, колективу, а вступниками заальності їхній — керівниками та громадськими організаціями школи.

2. Особи, направлені на навчання з відривом від виробництва, подають направлення підприємства, колективу за встановленою формою.

3. Особи, які вступають до вузу в рік після закінчення середньої навчальної заклади, як правило, несуть обов'язок стажу практичної роботи не менше 6 місяців за копійки рік, коли вони не вступили.

Студентів забезпечують гуртожитком і стипендією на загальних підставах.

Заяви приймають на інженерні спеціальності і спеціальності «Книгознавство та організація книжкової торгівлі» — по 31 липня; на спеціальності «Графіка» і «Журналістика» — по 5 липня.

Вступні екзамєни: на інженерні спеціальності, спеціальності «Журналістика» і «Книгознавство та організація книжкової торгівлі» — з 1 по 20 серпня; на спеціальності «Графіка» — з 6 по 20 липня. Творчий конкурс на спеціальності «Журналістика» — з 15 по 25 липня.

По довідках про вступ до інституту звертатися до приймальної комісії.

Адреса: 240006, м. Львів-6, вул. Підвальна, 17, кімната 42. Телефон № 72-07-93.

РЕКТОРАТ.